

EUROOPAN KESKUSPANKKI

Euroopan keskuspankin suositus neuvoston asetukseksi (EY) Euroopan keskuspankin esittämistä valuuttavarantosaamisia koskevista lisävaatimuksista

(EKP/1999/1)

(1999/C 269/08)

PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (jäljempänä "perustamissopimus") 123 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että Euroopan unionin neuvosto (jäljempänä "EU:n neuvosto") antaa välittömästi 1 päivän heinäkuuta 1998 jälkeen ne täydentävän lainsäädännön säännökset, joihin viitataan perustamissopimuksen 107 artiklan 6 kohdassa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä "perussääntö") 42 artiklassa ⁽¹⁾. Perustamissopimuksessa määrätään erityismenettelystä niiden säännösten antamiseksi, jotka mainitaan 107 artiklan 6 kohdassa: EU:n neuvosto antaa säännökset joko komission ehdotuksesta tai Euroopan keskuspankin (EKP) suosituksesta. Päällekkäisen työn välttämiseksi EKP ja komissio ovat sopineet, että EKP laatii suosituksen neuvoston asetukseksi, johon viitataan perussäännön 30.4 artiklassa.

II. YLEISIÄ HUOMIOITA

Perussäännön 30.4 artiklassa ⁽²⁾ määrätään, että EKP voi vaatia 30.1 artiklassa vahvistetun määrän ylittäviä valuuttavarantosaamisia. Lisäksi edellytetään, että neuvosto asettaa näitä vahvistetun määrän ylittäviä valuuttavarantosaamisia koskevat rajat ja ehdot perussäännön 42 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti. Tämän vuoksi on tärkeää, että sekundäärilainsäädännössä säädetään ennalta kyseisiin valuuttavarantosaamisia koskeviin lisävaatimuksiin sovellettavat rajat. Määrittelemällä sekundäärilainsäädännössä valuuttavarantosaamisten määrälle ainoastaan yläraja tarkempien ehtojen asettamisen sijasta pyritään edistämään EKP:lle välttämätöntä taloudellista riippumattomuutta ja mahdollisuutta toimia joustavasti erilaisissa mahdollisissa tilanteissa, joista ei tulisi säätää neuvoston asetuksessa. Valuuttavarantosaamisia koskevien lisävaatimusten tarpeen arvioiminen sekundäärilainsäädännössä määrättävien yleisten rajojen sisällä

⁽¹⁾ Perussäännön 42 artiklassa todetaan:

"Tämän sopimuksen 106 artiklan 6 kohdan mukaisesti välittömästi sen jälkeen, kun on tehty päätös kolmannen vaiheen alkamispäivästä neuvosto antaa määräenemmistöllä, joko komission ehdotuksesta sekä Euroopan parlamenttia ja EKP:a kuultuaan taikka EKP:n suosituksesta sekä Euroopan parlamenttia ja komissiota kuultuaan, tämän perussäännön 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 ja 34.3 artiklassa tarkoitettut säännökset."

⁽²⁾ Perussäännön 30.4 artiklassa todetaan:

"EKP voi 30.2 artiklan mukaisesti vaatia 30.1 artiklassa vahvistetun määrän ylittäviä valuuttavarantosaamisia niissä rajoissa ja sellaisin ehdoin, jotka neuvosto vahvistaa 42 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti."

olisi jätettävä EKP:n neuvoston päätettäväksi perussäännön 10.3 artiklassa mainitun äänestämismenettelyn mukaisesti.

Jotta voidaan taata, että valuuttavarantosaamisia koskeviin EKP:n lisävaatimuksiin liittyvä täydentävä lainsäädäntö on osallistuvissa jäsenvaltioissa täytäntöönpanokelpoista suoraan ja samoin ehdoin, se on annettava EU:n neuvoston asetuksen muodossa.

III. ARTIKLOJA KOSKEVAT KOMMENTIT

1 artikla – Määritelmät

Tässä artiklassa määritellään suosituksessa käytetyt termit "osallistuva jäsenvaltio", "kansallinen keskuspankki" ja "valuuttavarantosaamiset".

"Valuuttavarantosaamisten" määritelmä on yhdenmukainen niiden valuuttavarantosaamisten kanssa, joita kansalliset keskuspankit voivat siirtää EKP:lle perussäännön 30.1 artiklan mukaisesti ja joihin eivät kuulu jäsenvaltioiden valuutat, Kansainvälisen valuuttarahaston varanto-osuudet ja erityiset nosto-oikeudet. Lisäksi "valuuttavarantosaamisiin" määritellään kuuluviksi viralliset valuuttavarannot Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti.

2 artikla – Valuuttavarantosaamisia koskevat lisävaatimukset

Tässä artiklassa säädetään, että EKP voi vaatia kansallisilta keskuspankeilta Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä "perussääntö") 30.1 artiklassa vahvistetun määrän ylittäviä valuuttavarantosaamisia 50:tä miljardia euroa vastaavaan määrään asti. Perussäännön 30.1 artiklan mukaisesti siirrettävälle alkuperäiselle määrälle asetetun rajan eli 50:tä miljardia euroa vastaavan määrän katsotaan olevan tällä hetkellä asianmukainen, mutta rajaa voidaan nostaa myöhemmin saman menettelyn mukaisesti, kun EKP:n mahdollinen valuuttavarantosaamisten tarve on saatu selvitettyä tarkemmin.

Lisäksi 2 artiklassa säädetään, että sellaisen jäsenvaltion keskuspankin, jota koskeva poikkeus on kumottu tai joka rinnastetaan sellaisen jäsenvaltion keskuspankkiin, jota koskeva poikkeus on kumottu, on siirrettävä EKP:lle valuuttavarantosaamisina

summa, joka määritetään kertomalla EKP:lle lisävaatimusten perusteella jo siirrettyjen valuuttavarantosaamisten euro-vastarvo kulloinkin voimassa olevaan vaihtokurssiin asianomaisen keskuspankin merkitsemien pääomaosuuksien lukumäärän ja muiden kansallisten keskuspankkien jo maksamien pääomaosuuksien suhteella. Tämän säännöksen tarkoituksena on varmistaa se, että euron vastaisuudessa mahdollisesti käyttöön otettavien jäsenvaltioiden siirtämien valuuttavarantojen määrän laskeamisessa käytettävää menetelmää sovelletaan myös perussäännön 30.1 artiklassa vahvistetun määrän ylittäviin valuuttava-

rantosaamisiin, kuten valuuttavarantosaamisia koskevista alkupe-
räisistä vaatimuksista määrätään perussäännön 49.1 artiklan mukaisesti.

3 artikla – Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston asetus (EY) Euroopan keskuspankin esittämistä valuttavarantosaamisia koskevista lisävaatimuksista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä "perussääntö") ja erityisesti sen 30.4 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin (EKP) suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön komission lausunnon,

noudattaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (jäljempänä "perustamissopimus") 107 artiklan 6 kohdassa ja perussäännön 42 artiklassa määrättyä menettelyä sekä perustamissopimuksen 122 artiklan 5 kohdassa ja eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 7 kohdassa asetettuja ehtoja,

sekä katsoo, että

(1) perussäännön 30.1 artiklassa edellytetään, että osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit siirtävät EKP:lle 50 miljardia euroa vastaavaan määrään asti muita valuuttavarantosaamisia kuin jäsenvaltioiden valuuttoja, euroja, Kansainvälisen valuuttarahaston varanto-osuuksia ja erityisiä nosto-oikeuksia.

(2) perussäännön 30.4 artiklassa edellytetään, että neuvosto vahvistaa ne rajat ja ehdot, joiden mukaisesti EKP voi vaatia perussäännön 30.1 artiklassa vahvistetun määrän ylittäviä valuuttavarantosaamisia,

(3) perussäännön 30.4 artiklassa edellytetään, että kyseiset lisävaatimukset esitetään perussäännön 30.2 artiklan mukaisesti; perussäännön 30.2 ja 43.6 artiklassa sekä eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 10 kohdan b) alakohdassa edellytetään, että kunkin kansallisen keskuspankin maksaman osuuden määrä määräytyy sen mukaan, millainen sen osuus on suhteessa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien osuuteen EKP:n merkitystä pääomasta,

(4) perussäännön 10.3 ja 43.3 artiklassa edellytetään, että kaikkien perussäännön 30 artiklan nojalla tehtävien päätösten osalta EKP:n neuvoston jäsenten äänet painotetaan sen mukaan, miten suuri osuus osallistuvan jäsenvaltion kansallisella keskuspankilla on EKP:n merkitystä pääomasta,

(5) perussäännön 30.4, 43.4 ja 43.6 artiklassa sekä eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 8 kohdassa ja eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 12) 2 kohdassa ei anneta mitään oikeuksia tai aseteta mitään velvollisuuksia euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille,

(6) perussäännön 49.1 artiklassa ja eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 10 kohdan b) alakohdassa edellytetään, että sellaisen jäsenvaltion keskuspankki, jota koskeva poikkeus on kumottu tai joka rinnastetaan sellaisen jäsenvaltion keskuspankkiin, jota koskeva poikkeus on kumottu, siirtää EKP:lle valuuttavarantosaamisia 30.1 artiklan mukaisesti; perussäännön 49.1 artiklassa edellytetään, että siirrettävä summa määräytyy kertomalla EKP:lle 30.1 artiklan mukaisesti jo siirrettyjen valuuttavarantosaamisten euro-vastarvo voimassa olevaan vaihtokurssiin asianomaisen kansallisen keskuspankin merkitsemien pääomaosuuksien lukumäärän ja muiden kansallisten

keskuspankkien jo maksamien pääomaosuuksien suhteella,

- (7) kaikki edellä mainituissa perustamissopimuksen määräyksissä, tässä asetuksessa ja EKP:n valuuttavarantosaamisia koskevissa vaatimuksissa tai pyynnöissä olevat viittaukset euromääräisiin summiin tarkoittavat varantosaamisten euromääräistä nimellisarvoa hetkellä, jolloin EKP esittää kyseisiä valuuttavarantosaamisia koskevan vaatimuksen,
- (8) EKP voi tarvittaessa vaatia kansallisilta keskuspankeilta perussäännön 30.1 artiklassa vahvistetun määrän ylittäviä valuuttavarantosaamisia 50:tä miljardia euroa vastaavaan määrään asti; neuvosto voi perussäännön 42 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti korottaa niiden valuuttavarantosaamisten määrää, joita EKP voi vaatia kansallisilta keskuspankeilta 30.1 artiklassa vahvistetun määrän lisäksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa

- ”valuuttavarantosaamisilla” tarkoitetaan osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien hallussa olevia mitä tahansa valuuttavarantosaamisia, jotka ovat tai käsittävät muita valuuttoja, laskentayksikköjä tai kultaa kuin jäsenvaltioiden valuutat, eurot, Kansainvälisen valuuttarahaston varanto-osuudet ja erityiset nosto-oikeudet,
- ”kansallisella keskuspankillalla” tarkoitetaan osallistuvan jäsenvaltion keskuspankkia ja

- ”osallistuvalla jäsenvaltiolla” tarkoitetaan jäsenvaltiota joka on ottanut yhteisen rahan käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti.

2 artikla

Valuuttavarantosaamisia koskevat lisävaatimukset

1. EKP voi tarvittaessa vaatia kansallisilta keskuspankeilta perussäännön 30.1 artiklassa vahvistetun määrän ylittäviä valuuttavarantosaamisia 50:tä miljardia euroa vastaavaan määrään asti.
2. Sellaisen jäsenvaltion keskuspankki, jota koskeva poikkeus on kumottu tai joka rinnastetaan sellaisen jäsenvaltion keskuspankkiin, jota koskeva poikkeus on kumottu, siirtää EKP:lle valuuttavarantosaamisina summan, joka määräytyy kertomalla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti EKP:lle jo siirrettyjen valuuttavarantosaamisten euro-vasta-arvo kulloinkin voimassa olevaan vaihtokurssiin keskuspankin merkitsemien pääomaosuuksien lukumäärän ja muiden kansallisten keskuspankkien jo maksamien osuuksien pääomasuhteella.

3 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.